חיים בשוליים

את מי מעניינים בעלי החיים ותקציביהם, ועוד חודש לפני בחירות? ודאי שלא את עידית סילמן

אורלי וילנאי לעקוב

20:00 • 29 בספטמבר 2026

אולי זאת אווירת סוף המסלול של השרה במשרד, אולי עובדי המשרד פרקו עול כאשר השרה סרה אל שדה התעופה חבושה בכובע קש. ההסבר לא ברור, אבל העובדות הן שאין עם מי לדבר במשרד להגנת הסביבה של עידית סילמן, לפחות בכל הקשור לתקציב שנעלם לו פתאום ואין איש יודע דבר על מקום הימצאו.

במשרד להגנת הסביבה יש קרן ושמה "הקרן למען בעלי חיים". בכל שנה הקרן מחלקת 4.5 מיליון שקל לעמותות המסייעות לבעלי חיים. בשנה החולפת זכו במכרז 36 ארגוני בעלי חיים, והסכום המקסימלי לתמיכה בכל ארגון הוא 400 אלף שקל.

תחום הסיוע לבעלי חיים בישראל מופקר לחלוטין ונטול תמיכות. המכרז האומלל הזה, הקרן הנדירה, הם התמיכה היחידה שמדינת ישראל מציעה לעמותות הסיוע, הקורסות תחת הנטל. בישראל יש חמש חוות הצלה לבעלי חיים ועשרות עמותות עניות שבקושי מחזיקות את הראש מעל המים. אלא שהשנה לא פורסם מכרז 2026. בכלל. לא קוצץ, לא נדחה, פשוט נעלם. למה? שימו לב לניסיונות לקבל תגובה מהמשרד להגנת הסביבה ושרתו. השרה עצמה אחראית

לאישור התקציב ולכן הפנייה היא אישית אליה. התחלתי בראש המטה של השרה, אביחי בן שושן:

אני: "שלום אביחי, לאן אני יכולה לשלוח בקשה כדי לקבל את תגובת השרה למדור שלי ב'הארץ'"?

אביחי: "שלום אורלי, יש לפנות לעדן מדוברות השרה".

אני: "שלום עדן, זאת אורלי וילנאי, הפנו אותי אלייך לקבלת תגובה למדור שלי ב'הארץ'".

עדן: "היי אורלי מה נשמע? העברתי את השאילתה שלך מיד לדובר המשרד, רועי שחם".

רועי: "היי אורלי, לא לגמרי זמין כיוון שאני בחו"ל, אבל קיבלתי ואנחנו מטפלים. נגיב בהקדם".

כך כתב לי ב–10.9. ב–17.9 הזכרתי שאני ממתינה לתגובה ורועי ענה: "אבדוק איפה זה עומד". חלפו 12 יום וכנראה עדיין הוא בודק, כי הנושא עדיין עומד.

את מי מעניינים בעלי החיים ותקציביהם, ועוד חודש לפני בחירות? מי יעמוד על המשמר התקציבי במשרד שרוב האנשים בו חושבים שהוא שולי ולא מבינים את חשיבותו? התשובה לשאלות הללו היא — אף אחד. אבל השאלה החשובה יותר היא לאן נעלמו 4.5 מיליון השקלים? וגם היא בטח לא תעניין איש במדינה ששופכת תקציבי עתק על מלחמה ומדון ולא מכירה במילים כמו הצלה וחמלה.

"חוות החמלה" שהקמתי לזכר רון שרמן בכפר טרומן היא אנטיתזה לכל מה שאנחנו חווים במדינה הזאת. חיים בה ביחד בשטח משותף פרות, חמורים, עיזים, כבשים, תרנגולות, חתולים וכלבים' שמלמדים אותנו כל יום מחדש שאפשר להסתדר גם אם אתה שונה. אסתר העז

שנאלצה לעבור ניתוח כריתת עטינים אחרי שנים שבהן הרביעו אותה כדי למכור את ילדיה ואת החלב שלה, פוטיפר שהיה חמור עגלות מעונה, ועומרי — עגלה על הספקטרום האוטיסטי. דווקא הם יודעים לתת מקום אחד לשנייה ולשמור על כבוד הדדי — יש לנו כל כך הרבה מה ללמוד מהם. חבל שהם לא יכולים לפתור את תעלומת המימון הנעלם. כל מי שיודע דבר על מקום הימצאם של תקציב המשרד להגנת הסביבה ואו תגובת הדוברות, מתבקש לפנות לכותבת מדור זה.

דרושה אישה

השבוע במרכז פינתנו "ישראל, נשים ומוקדי קבלת החלטות" — סנגל.

סיפורה של בינטה דיופ, פעילת שלום שהגיעה לסייע בתהליך השלום בבורונדי שבמזרח אפריקה בעיצומה של מלחמת אזרחים ארוכת שנים.

כ–200 אלף קורבנות גבתה המלחמה שפרצה ב–1993.

תהליך השלום שהחל לא נתן ביטוי לקולן של הנשים, למרות השפעתה של המלחמה על חייהן. בינטה דיופ, מייסדת Femmes Africa Solidarité, פעלה ליצירת התארגנות נשית שעקפה את השסעים הפוליטיים בין נשים מקהילות שונות וגיבשה עמדות משותפות. וכך, ביולי 2000, התכנסו בארושה יותר מ–50 נשים מתשע המפלגות והקבוצות שהשתתפו במשא ומתן לשלום, לצד נשים מהחברה האזרחית, פליטות ונשות עקורים. הן לא המתינו להזמנה לשולחן המו"מ אלא יצרו מרחב להגדרת תוכנם של הסכמי השלום העתידיים, גיבשו שורה של דרישות והמלצות והציגו אותן לנלסון מנדלה, שהיה המתווך בתהליך, ולראשי המשלחות. כמעט כל המלצותיהן התקבלו ושולבו בהסכם השלום שנחתם.

הנתונים באדיבות "מרכז נשים, שלום וביטחון" בארגון "איתך מעכי — משפטניות למען צדק חברתי".

orlyv10@gmail.com

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

+ המשרד להגנת הסביבה

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ